

Ìàãàà à ðìëyòà íà “Íáìòðàçèìàòà”

Íðáãè áðíáíè äíè Ìàãàà çàñíá ííáëy ñè àèääíèèèì, èíèòí á ñ èìòðèãóááàùìòí çããèáàèá “Íáìòðàçèìàòà”. Çà ííáëy ìóçèèàèáí ñáçíí èçíúíèíèòáèèàòà ñá á ñíðyèà íà àèìàìè-íí ìàð-á ñ ïðíáíèàòèèááí òáèñò. Ááòíð íà ìóçèèàòà è àðáíæèìáíòà íà ííáàòà ìáñáí á Áíáè Ìááèíá, à çà òáèñòà ìááèòàòà ñá áíááðè íà ìáòáñàòà Ìàðèàòà Áíááèíá. Ìàãàà ìóáèèèòáà è ááá èááúðá ìò ñíèìá-íàòà ìèìúááèà, ñ èíèòí ìðáááèáíí ñúáóáè èðáíìèòñòáíòí íà ñáíèòà ìí-èòàòáèè.

“Ñííúè èìàðìá òáæèà,
áíòèííáèíà è ááçñúííá ííú, íí ðáçóèòàòóòò ñè çàñíèóæááà... Áèááíáàðy, íà òáèèy áèèì, çà ìðíòáñèííáèèèçà è ñòáðáíèáòí, èíáòí ìíèíæèòá! Ñèíðí “Íáìòðàçèìàòà” ùá áúáá íà áèðáí”, íáíèñà èçíúíèíèòáèèàòà.

Ðáæèñúíð íà èáíòàòà á
Èááèèí Ñíáñíá, èíèòí á çàèíæèè íà æáíñòááíàòà èðáñíòà íà ìááèòàòà è íà áòáèòíè èááðè. Ìàãàà ðàçèðè, -á á “Íáìòðàçèìàòà” ñíáíy òðè áèçèè, èíèòí ñá ìííáí ðàçèè-íè, íí çàíàçáá ìáðíáííñòèòá á òáéíá áí ìðáíèáðáòà íà èèèá.